

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de partea vătămată Niculescu Claudiu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în privința inculpaților

Cimbriciuc Denis Vitalie, născut la 14 septembrie 1995, originar și locuitor al s. Ișcălău, r-nul Fălești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Gașco Alexandru Grigori, născut la 15 februarie 1996, originar și locuitor al s. Ișcălău, r-nul Fălești, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>02.03.2015 – 18.08.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.09.2015– 02.12.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>10.02.2016 –13.04.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești, din 18 august 2015, inculpatul Gașco Alexandru a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cimbriciuc Denis a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De la inculpați s-a încasat, în mod solidar, în favoarea părții vătămate Niculescu C. prejudiciul material de 5845,59 lei MD și 13395,19 lei RON, cât și cheltuielile judiciare în mărime de 2000 lei MD.

De la inculpatul Gașco Alexandru s-a încasat în favoarea părții vătămate Niculescu C. prejudiciul moral de 25.000 lei.

De la inculpatul Cimbriciuc Denis s-a încasat, în favoarea părții vătămate Niculescu C. prejudiciul moral de 25.000 lei

2. Instanța de fond a constatat că la 08 ianuarie 2015, orele 01.00, inculpații Cimbriciuc Denis și Gașco Alexandru, aflându-se în localul discotecii din s. Ișcălău, r-nul Fălești, ca urmare a relațiilor ostile apărute spontan, i-au aplicat părții vătămate Niculescu C. mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată, sub formă de traumatism cranio - cerebral, echimoze, fractura deschisă a oaselor piramidei nazale, fractura claviculei pe dreapta.

Instanța a reținut, că inculpații nu au recunoscut vina și au explicat că l-au lovit pe Niculescu C., dar leziunile corporale stabilite la ultimul prin expertiza medico-legală nu au fost rezultate din loviturile aplicate de ei, deoarece partea vătămată a fost bătută și de alte persoane aflate în incinta discotecii.

Totodată, în urma audierii inculpaților, a părții vătămate, studierii materialelor dosarului, analizând din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării probele, instanța a conchis că vinovăția inculpaților este dovedită pe deplin, încadrând acțiunile lor în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, ca vătămare intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două persoane.

Instanța a statuat că apărătorul părții vătămate, avocatul Iuri Frecăuțanu, a lăsat la discreția instanței aprecierea pedepsei și mărimea acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont, că infracțiunea comisă se atribuie la categoria celor grave, că inculpații se caracterizează negativ, nu au antecedente penale, că inculpatul Cimbriciuc D. este căsătorit și are la întreținere un copil minor, că inculpații nu s-au căit de cele întâmplate, nu au reparat prejudiciului material și moral cauzat părții vătămate, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Avocatul Grigore Pralea, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie achitați.

Apelantul a invocat, că nu sunt probe care să confirme, că anume de la loviturile inculpaților au survenit vătămarile corporale depistate la partea vătămată, acestea putând fi cauzate și de alte persoane.

Partea vătămată a declarat, că de la începutul până la sfârșitul conflictului erau mai multe persoane care îl loveau, astfel leziunile corporale puteau surveni și de la acțiunile altor persoane participante la conflict.

Instanța urma, ca în momentul stabilirii cărorva îndoieli asupra învinuirii aduse, să le trateze în folosul inculpaților, fapt neîndeplinit de instanță. Mai mult, la stabilirea pedepsei, selectiv a acceptat depozițiile inculpaților, în defavoarea acestora, lăsând fără apreciere declarațiile părții vătămate, privind aplicarea multiplelor lovituri de către mai multe și alte persoane, decât inculpații.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 02decembrie 2015, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cimbriciuc Denis a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

Gașco Alexandru a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

De la Cimbriciuc V. s-a încasat, în favoarea părții vătămate Niculescu C. prejudiciul moral de 5000 lei.

De la Gașco A. s-a încasat, în favoarea părții vătămate Niculescu C. prejudiciul moral de 5000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Însă, pedeapsa închisorii stabilită inculpaților nu corespunde principiilor generale de aplicare a pedepsei, or, conform materialelor cauzei administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată, rezultă că inculpații sunt trași la răspundere penală pentru prima dată, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, sunt de o vârstă relativ tânără, Cimbriciuc D. are la întreținere un copil minor.

La stabilirea pedepsei inculpaților, urma să se țină cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 7, 61, 75-76 Cod penal.

Astfel, instanța de fond, la aplicarea pedepsei, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei și le-a stabilit acestora o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta comisă, și cu cumulul de circumstanțe atenuante prezente în cauză, care micșorează esențial răspunderea penală a inculpaților.

La acordarea inculpaților a dreptului la ultimul cuvânt, aceștia au recunoscut aplicarea față de partea vătămată a loviturilor, prin aceasta căindu-se într-o oarecare măsură de cele comise, conștientizând ilegalitatea acțiunilor comise.

Toate circumstanțele stabilite pe cauză, permit instanței stabilirea inculpaților a unei pedepse, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

O asemenea pedeapsă va fi echitabilă faptei infracționale comise, fiind în corespundere cu normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, precum și prevenirea de săvârșirea de noi infracțiuni.

Practica judiciară demonstrează, că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, ceea ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, iar o pedeapsă prea blândă

generează dispreț față de ea și nu este suficient nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, suma despăgubirilor materiale încasată de instanța de fond este una justificată și confirmată prin probele anexate la materialele cauzei.

Dar, suma de 25.000 lei, încasată de la fiecare inculpat ca prejudiciu moral, este una excesivă.

Astfel, ținând cont că inculpații nu sunt angajați în câmpul muncii, de gradul suferințelor fizice și psihice suportate de partea vătămată, de gravitatea vătămarilor corporale suportate, dar și de posibilitatea reală de executare a hotărârii, este echitabilă încasarea în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de a câte 5000 lei de la fiecare.

5. Partea vătămată, Niculescu C. a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat, că instanța de apel nu a luat în considerație că circumstanțe agravante și atenuante lipsesc, că inculpații se caracterizează doar din punct de vedere negativ.

Inculpații nu s-au căit de cele comise și nu au conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei lor, iar indicarea de către instanța de apel că inculpații au recunoscut totuși faptul aplicării loviturii și prin aceasta, într-o măsură oarecare, s-au căit de cele comise, urmează a fi apreciat critic, deoarece inculpații au declarat că nu sunt vinovați de cauzarea leziunilor corporale, aceștia negând vătămarea intenționată medie a integrității corporale.

În timpul examinării cauzei în instanța de apel, inculpații nu au recunoscut săvârșirea faptei, încercând să ducă în eroare instanța prin declarațiile depuse, inculpații nu au restituit cheltuielile suportate pentru tratament, au refuzat achitarea prejudiciului, de la bun început au manifestat o indiferență totală față de urmările survenite, neconștientizând consecințele încălcării legii.

Instanța de apel neîntemeiat a reținut că în privința inculpaților pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, or, din materialele dosarului rezultă că inculpații se caracterizează negativ, au aplicat lovituri multiple în diferite regiuni ale corpului, cu o deosebită cruzime, într-un loc public, în prezența mai multor persoane, față de un cetățean al altei țări.

Neîntemeiat, instanța de apel a dispus micșorarea prejudiciului moral cauzat, or, în cererea de apel nu s-a contestat mărimea prejudiciului moral, apelantul nefiind de acord cu sentința de condamnare, a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie achitați.

Mai mult, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, nu a fost luat în considerare gradul suportării suferințelor psihice și fizice în urma acțiunilor ilegale ale inculpaților.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul menționat se reține, că împrejurările relevate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, atestă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului și mărimea compensației pentru prejudiciul moral, just și argumentat ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 1423 Cod civil, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În același timp, soluționând chestiunile abordate, instanța de apel a luat în considerare că circumstanțe agravante pe caz lipsesc, că inculpații au recunoscut parțial vina, s-au căit de cele comise, sunt trași la răspundere penală pentru prima dată, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, sunt de o vârstă relativ tânără, Cimbriciuc D. are la întreținere un copil minor, caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice suportate de partea vătămată și de măsura în care compensarea respectivă îi poate aduce satisfacție (*pct. 4. din decizie*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului și a mărimii compensației pentru prejudiciul moral.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, art. 1423 Cod civil, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei și a mărimii compensației pentru prejudiciul moral în alt sens decât cel pe care îl propune partea vătămată, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpaților li s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind, că recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Niculescu Claudiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în privința inculpaților Cimbriciuc Denis Vitalie și Gașco Alexandru Grigori, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco